

Изгладнѣла и наша лиса, изскочила на пѣтя
— дано намъри нѣщо да си похапне.
Гледа лиса, — единъ селянинъ съ талига иде.

Подушила тя че въ талигата рибици има. Затичала
се лиса на пѣтя, легнала и прѣсторила се наумрѣла.
Селянинътъ видѣлъ лисицата и се зарадвалъ:
„Каква кожа! Каква опашка! — думалъ и радвалъ